

Technické vzdělávání na ZŠ Schulzovy sady - Výzva 57

V posledních letech se velice často realizují projekty v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost (OP VK) na podporu technického, přírodovědného nebo jazykového vzdělávání. V letošním školním roce se naše škola přihlásila k Výzvě 57, která má za cíl rozvíjet technické dovednosti žáků druhého stupně ZŠ. Do projektu se zapojilo celkem 27 žáků sedmých ročníků obou úseků školy, v jedné skupině byla i děvčata.

Po vzájemné dohodě jsme se rozhodli vyrábět hračky ze dřeva: vláček, traktor, raketoplán, vagónky nebo výrobek známý pro starší generaci kočičku. Motivace pomocí hotových výrobků žáky zaujala a každý si zvolil tu „svoji“ hračku, ke které během realizace výroby získal silné citové pouto. A pak už nastal maratón pracovních činností, protože projekt byl časově omezen do konce prosince.

Někteří žáci si sami zvolili jednodušší výrobek, a nechali si tak prostor na pomalejší práci s možností požádat o radu nebo pomoc. U nich byl nejvíce patrný posun v pracovních dovednostech a hlavně získali dobrý pocit, že se téměř všem výrobek podařil. Pokročili dál i v kvalitě pracovních operací.

Několik výrobků bylo opravdu zdařilých po stránce technické i v konečné povrchové úpravě bezbarvým matovým lakem. Žákům jsem ponechala volnou ruku při povrchové úpravě a skutečně při hodnocení celého projektu sami uznali, že přírodní varianta s kresbou dřeva působí velice esteticky... Barva sice přilákala pozornost, ale byla nutná perfektní čistota nátěru, což se vzhledem k věku a malým zkušenostem s barvou ani u jednoho výrobku nestalo.

Ve skupině byla i děvčata. Velice je zaujala výroba kočičky (volně podle námětu výrobku z 80. let minulého století). Zde naopak kladně hodnotím barevné ztvárnění konečného výrobku, ke kterému si dívky vytvořily velké citové pouto.

Mám-li za sebe zhodnotit celý projekt, bylo to časově náročné na přípravu každé hodiny a zhotovení vzorových výrobků, vytvoření metodického materiálu na základě rozhovoru se žáky. Ale výsledný efekt překvapil nejen žáky samé při závěrečné prezentaci. Pochvalu slyšeli od svých malých spolužáků i ostatních učitelů. A vytvoření dlouhého vlaku na závěr potvrdilo, že se se svými výrobky budou neradi loučit. Řadu žáků jsem poznala i z jiné stránky než z běžné výuky, zažívala jsem s nimi pocit prohry i úspěchu, měla jsem společně s nimi radost, že zmodernizované prostory dílen a nové zařízení (Aku vrtačky a další nářadí, nové stoly, vybavení přípravný materiálu...) nám umožní výrobu dalších zajímavých výrobků. V konečném efektu se žáci naučili i jeden druhému nezištně pomáhat radou nebo pomocí při lepení či vrtání, organizovat si práci, komunikovat mezi sebou, řešit technické problémy...

